

Arrest

nr. 157 893 van 8 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. L. BROCORENS loco advocaat B. SOENEN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Oekraïens staatsburger te zijn van Russische etnische origine, geboren op (...) in Polone (provincie Khmelnytskyi), en afkomstig uit Slavyansk (provincie Donetsk). U kampte 17 jaar lang met een drugsverslaving waarvoor u sinds uw aankomst in België een methadonbehandeling volgt. In de lente van 2014 verkocht u nog uw Oekraïens binnenlands paspoort, om zo drugs te kunnen kopen. In april 2014 werd uw stad bezet door pro-Russische strijders. In mei 2014 werd een referendum gehouden over de onafhankelijkheid van de DNR (Volksrepubliek Donetsk). Begin zomer 2014 vielen Oekraïense troepen binnen en werd de stad terug onder controle van de Oekraïense autoriteiten

geplaatst. Sindsdien werd u, net zoals andere jonge mannen, een vijftal keer aangehouden en ondervraagd door medewerkers van de Oekraïense ordediensten over uw standpunten en eventuele betrokkenheid bij de pro-Russische strijders. U werd hierbij twee keer tot twee dagen lang vastgehouden en u werd tijdens deze ondervragingen ook geslagen. Begin oktober 2014 werd u door pro-Russische strijders meegenomen naar een plek op enkele kilometers van Slavyansk, richting Kramatorsk (provincie Donetsk), waar u gedwongen werd een put te verstevigen met zandzakken. Na 3 of 4 dagen, toen er paniek ontstond omdat de strijders bij wie u zich bevond vermoedelijk werden ontdekt, wist u te ontsnappen. U vreest nu problemen te kennen met de Oekraïense autoriteiten indien zij te weten zouden komen dat u zich bij pro-Russische strijders bevond, alsook de pro-Russische strijders zelf. Omwille hiervan besloot u het land te ontvluchten. Ongeveer op 7 oktober 2014 vertrok u. In Kharkov (provincie Kharkov) kwam u in contact met een vrachtwagenchauffeur die ermee instemde u tegen betaling te vervoeren. Zo reisde u, verstopt in de laadruimte van zijn vrachtwagen, van Oekraïne naar België, waar u aankwam op 9 of 10 oktober 2014 en op 16 oktober een asielaanvraag indiende. Ter staving van uw asielaanvraag legt u een attest voor van een arts waaruit blijkt dat u een methadonbehandeling volgt.

B. Motivering

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst bent ontvlucht omdat u in uw woonplaats Slavyansk (provincie Donetsk) werd meegenomen door pro-Russische strijders die u dwongen voor hen te werken. U vreest dat u bij een eventuele terugkeer problemen zou kennen met de Oekraïense autoriteiten indien zij te weten zouden komen dat u zich bij de pro-Russische strijders bevond. U vreest ook de pro-Russische strijders zelf.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Eerst en vooral slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u effectief uit Slavyansk (provincie Donetsk) afkomstig bent, zoals u dit beweert, en waar de door u aangehaalde problemen die u ertoe zouden hebben aangezet uw land te ontvluchten zouden hebben plaatsgevonden. Zo legt u geen enkel begin van bewijs neer dat aantoonbaar is dat u daadwerkelijk uit Slavyansk, waar u bijna heel uw leven zou hebben gewoond (CGVS, p. 4-5), afkomstig bent. Omwille van onderstaande argumentatie bestaat bovendien het vermoeden dat u uw identiteits- alsook reisdocumenten bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde clandestiene afreis van Oekraïne naar België. U verklaarde verstopt in de laadruimte van een vrachtwagen van Oekraïne naar België te hebben gereisd. U was onderweg niet in het bezit van geldige reisdocumenten om de Schengenzone binnen te komen, werd onderweg niet persoonlijk gecontroleerd, en u wist niet of de chauffeur van de vrachtwagen onderweg al dan niet werd gecontroleerd (CGVS p. 8-10). Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit informatie waar het Commissariaatgeneraal over beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone met hoogtechnologisch materiaal zeer strikte en persoonlijke controles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone te betreden, verstopt in de laadruimte van een vrachtwagen, zonder gevonden te worden en persoonlijk gecontroleerd te worden. Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u op deze manier de EU zou zijn binnengekomen.

Deze vaststellingen van ongeloofwaardigheid aangaande uw verklaarde clandestiene afreis doen het vermoeden ontstaan dat u uw Oekraïens internationaal paspoort, waarvan u verklaarde er nooit een te hebben gehad (CGVS, p. 8), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent of de EU bent binnengekomen, verborgen te houden. Dit vermoeden wordt nog versterkt daar u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog verklaarde wel een internationaal paspoort te hebben gehad hetgeen u achterliet in Oekraïne (DVZ, verklaring, rubriek 26A), terwijl u op het Commissariaat-generaal dan weer verklaarde nooit een internationaal paspoort te hebben gehad (CGVS, p. 8). Deze vaststelling heeft ook implicaties voor de aannemelijkheid van de afwezigheid van andere belangwekkende identiteitsbewijzen. U legde immers geen enkel bewijs van identiteit voor. U verklaarde bij uw vertrek geen documenten aangaande uw identiteit en/of uw woonplaats te hebben verzameld, omdat u na uw ontvoering 'spontaan' vertrok. Echter keerde u nadat u van uw ontvoerders wist te ontsnappen nog langs uw woonplaats in Slavyansk alvorens het land te ontvluchten (CGVS, p. 6, 8, 22). Bovendien verklaarde u op de DVZ aangaande het ontbreken van uw persoonlijke documenten nog dat u werd aangeraden om geen documenten mee te nemen (DVZ, verklaring, 26B), waar u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal opmerkelijk genoeg geen enkele melding meer van maakte. Aangaande uw binnenlands paspoort, het identiteitsdocument van een Oekraïens staatsburger bij uitstek, verklaarde u dan weer dat u dit in de lente van 2014 hebt verkocht om drugs te kunnen kopen (CGVS, p. 7). Het is uiterst opmerkelijk dat u, die niet meer beschikte over het belangrijkste identiteitsdocument van een Oekraïens staatsburger, toen u besliste uw

land van herkomst te ontvluchten omwille van een gegronde vrees voor vervolging en derhalve gedwongen werd elders bescherming te zoeken en elders een leven op te bouwen, dan niet andere identiteitsdocumenten zou hebben verzameld toen u nog langs uw woonplaats passeerde voor uw vertrek. Gezien bovenstaande vaststellingen bestaat het vermoeden dat u ook uw overige identiteitsdocumenten, in het bijzonder uw Oekraïens binnenlands paspoort, bewust achterhoudt, om zo informatie over uw staatsburgerschap, uw woonregistratie, uw dienstplicht, en/of informatie over de uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden. Hierdoor wordt uw algehele geloofwaardigheid ernstig aangetast.

Verder werd uw beweerde recente herkomst uit Slavyansk ongeloofwaardig bevonden daar u op bepaalde punten hieromtrent onaannemelijk vage en onjuiste verklaringen aflegde. Gevraagd naar omliggende steden of dorpen in de omgeving van Slavyansk vermeldde u louter enkele grote steden zoals de nabijgelegen stad Kramatorsk (15 km) en de relatief ver afgelegen steden Kharkov (175 km) en Donetsk (115 km). U vermeldde nog de plaats 'Ugurigorsk', die echter niet werd teruggevonden. Gevraagd naar aangrenzende dorpen of plaatsen van Slavyansk vermeldde u opnieuw Kramatorsk als dichtstbijzijnde stad. Opnieuw gevraagd naar andere aangrenzende dorpen of plaatsen, vermeldde u dit keer nog de relatief ver afgelegen plaatsen Slavyanka (142 km) en Krasnogorivka (131 km), alsook de plaats 'Jushnetarets', die evenmin werd teruggevonden. Behoudens Kramatorsk, slaagde u er echter niet in nabijgelegen of aangrenzende dorpen of plaatsen rond Slavyansk te benoemen (CGVS, p. 11). Gevraagd of de plaats 'Karpivka', een dorp aan de rand van Slavyansk, u iets zegt, antwoordde u ontkennend. Over een ander aangrenzend dorp dat werd genoemd, 'Seleznivka', verklaarde u wel eens te hebben gehoord doch wist u zowaar niet waar in de buurt van Slavyansk dit dorp gelegen is, niettemin uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt dat dit gehucht gelegen is vlak aan die kant waar u het laatst in Slavyansk zou hebben gewoond (Chubariastraat) (CGVS, p. 4). Over het aangrenzende dorp 'Andriivka' dat u tevens werd genoemd verklaarde u eerst dat dit 'ook ergens bestaat'. Gevraagd waar deze plaats dan gelegen is, antwoordde u foutief dat dit gelegen is aan de kant van de stad in de richting van Kharkov (CGVS, p. 19). Uit de hierboven vermelde informatie blijkt echter dat dit gehucht gelegen is aan de rand van de stad en dit zowaar aan die kant waar uw beweerde domicilieadres, waar tevens uw ouders zouden hebben gewoond (Chapaevastraat) (CGVS, p. 5), gelegen is, en bovendien niet in de richting van Kharkov zoals u beweerde. Aangaande een ander aangrenzend dorp, 'Myrne', dat u werd genoemd, verklaarde u opnieuw dat dit 'ook ergens bestaat' en stelde u foutief dat het in de richting van Donetsk gelegen is (CGVS, p. 19), terwijl het dorp in de omgekeerde richting gelegen is. Indien u werkelijk uw hele leven in Slavyansk zou hebben gewoond kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u gedetailleerde en juiste informatie kon verschaffen aangaande de geografische ligging van uw stad, wat in casu niet het geval was. Hoewel u correct wist dat de adressen waar u in Slavyansk hebt gewoond (Chapaevastraat en Chubariastraat) nabij de fabriek 'Betonmash' en nabij het station 'Slavyansk' gelegen zijn, kon u opmerkelijk genoeg geen van de omliggende straten van deze adressen opnoemen. De drie straten die u wel noemde werden niet teruggevonden op de kaart in de buurt van uw effectief of domicilieadres (CGVS, p. 11-12). Voorts is het opmerkelijk dat u, die heel uw leven in Slavyansk zou hebben gewoond, slechts twee restaurants en één café in uw stad kon opnoemen doch zich de namen van overige horecazaken niet meer voor de geest kon halen (CGVS, p. 12). Hoewel u verder het centraal gelegen Leninplein in Slavyansk wel kende en wist dat dit in het centrum in de Artjomwijk gelegen is, en op een foto het gebouw van de stadsadministratie op dit plein herkende, alsook een foto van een standbeeld op de markt, hetgeen echter op deze foto kan worden afgelezen, herkende u de twee overige u voorgelegde foto's van een kerk en een standbeeld in het centrum van uw stad dan weer niet (CGVS, p. 12-13, 15). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid aangaande uw beweerde afkomst en vooral recente herkomst uit Slavyansk ondermijnd.

Voorts verklaarde u correct dat uw stad midden april 2014 bezet werd door pro-Russische strijders, dat in mei 2014 een referendum over de onafhankelijkheid van de DNR werd gehouden, en dat in het begin van de zomer de Oekraïense troepen er binnen vielen en de stad terug onder controle van de Oekraïense autoriteiten plaatsten (CGVS, p. 13-18). U kende tevens de naam van de burgemeester van uw stad vóór de bezetting van de pro-Russische strijders. Opmerkelijk genoeg kon u zich echter de naam van de nieuwe, zelfbenoemde burgemeester van uw stad, die de pro-Russische strijders na hun bezetting vertegenwoordigde, Ponomarev Vyacheslav, niet herinneren, niettemin dit tevens een beruchte persoon was. Voorts verklaarde u hieromtrent eerst dat deze persoon als nieuwe (zelfbenoemde) burgemeester aantrad in april 2014, doch nadien verklaarde u dan weer (foutief) dat hij burgemeester werd in mei. U verklaarde verder dat hij burgemeester was van de stad totdat de stad terug onder controle van de Oekraïense autoriteiten werd geplaatst in het begin van de zomer (CGVS, p. 13-15). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt echter dat Ponomarev op 12 juni 2014 nog door de militaire commandant van de DNR, I. Strelkov, werd ontslaan als burgemeester, waarna hij werd

opgevolgd door Pavlenko Volodymyr, die vervolgens als (zelfbenoemde) burgemeester van uw stad zetelde totdat de Oekraïense autoriteiten begin juli 2014 de controle over de stad herwonnen. Opmerkelijk genoeg wist u evenmin wie de burgemeester van uw stad werd nadat de stad begin juli 2014 opnieuw onder controle van de Oekraïense autoriteiten werd geplaatst (CGVS, p. 15). U kende bovendien Zakharchenko Aleksander niet, een van de leiders van de DNR, die in november 2014 nog tot "president" van de DNR werd verkozen. Indien u zich tijdens de recente politieke onlusten werkelijk in Slavyansk zou hebben bevonden, kan worden verwacht dat u van deze belangrijke aspecten eveneens op de hoogte zou zijn geweest, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid aangaande uw recente herkomst uit Slavyansk, en bijgevolg de door u aangehaalde vervolgingsfeiten die immers daar zouden hebben plaatsgevonden, verder onderuit gehaald.

Aangaande het feit dat u sinds uw aankomst in België een methadonbehandeling volgt, ter ondersteuning waarvan u een medisch attest neerlegt, nadat u jarenlang met een drugsverslaving kampte (CGVS, p. 16, 24), zij opgemerkt dat bovenstaande vaagheden en onjuistheden hier niet zonder meer aan kunnen worden toegeschreven. Zo brengt u verder geen medisch attest aan waaruit blijkt in welke mate uw methadonbehandeling enige invloed zou hebben op uw geheugenvermogen, maakte u op de DVZ geen enkele melding van eventuele geheugenproblemen (DVZ, vragenlijst), en is het opmerkelijk dat u zich sommige zaken aangaande uw afkomst en recente herkomst wel makkelijk voor de geest kan halen, doch andere belangrijke aspecten dan weer niet weet of herinnert.

Ten slotte werden nog enkele tegenstrijdigheden opgemerkt tussen uw onderlinge verklaringen aangaande de problemen die u in Slavyansk beweert te hebben gekend. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u begin oktober 2014 door pro-Russische strijders werd meegenomen en gedwongen werd voor hen te werken en dat u na 3 of 4 dagen van hen wist te ontsnappen toen er paniek ontstond omdat uw ontvoerders vermoedelijk werden ontdekt aangezien er rookballen in hun richting werden gevuld, waarop u onmiddellijk uw land van herkomst verliet (CGVS, p. 19, 21-22). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u daarentegen dat u een maand voor uw vertrek uit Oekraïne, d.i. begin of midden september 2014 door een groepering werd meegenomen en vervolgens gedwongen werd voor hen te werken, en dat u na anderhalve week, naar aanleiding van een bombardement in de omgeving wist te ontsnappen (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5). Toen u op een van uw tegenstrijdige verklaringen werd gewezen, namelijk dat u op de DVZ verklaarde dat u pas na anderhalve week wist te ontsnappen, ontkende u dit er te hebben verklaard (CGVS, p. 22). Het louter vasthouden aan een versie van de feiten volstaat niet om een dergelijke tegenstrijdigheid op te heffen. Bovendien werden uw verklaringen u op de DVZ nog in het Russisch voorgelezen hetgeen u ter bevestiging hebt ondertekend. Toen u voorts werd gevraagd of er in verband met de paniek die voorafgaand aan uw ontsnapping was ontstaan ook bombardementen hadden plaatsgevonden, zoals u dit op de DVZ immers had verklaard, antwoordde u ontkennend en stelde u dat er enkel rookballen werden gevuld (CGVS, p. 21), hetgeen ook deze tegenstrijdigheid versterkt. Voorts is het uiterst opmerkelijk dat u aangaande uw problemen met de Oekraïense autoriteiten – u werd net zoals andere jonge mannen sinds het begin van de zomer 2014 in de stad een vijftal keer aangehouden en ondervraagd over uw standpunten en eventuele banden met pro-Russische strijders – zoals u deze tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal uiteen hebt gezet (CGVS, p. 20-21) geen enkele melding maakte op de DVZ. Op de DVZ verklaarde u daarentegen aangaande uw problemen met de Oekraïense autoriteiten dat uw problemen begonnen zijn in september 2014 toen er convocaties op uw naam werden afgeleverd door het militair commissariaat met oog op uw rekrutering in het leger (DVZ, vragenlijst, vraag 3.5), hetgeen u dan weer helemaal niet vermeldde tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 7). Meer nog, u verklaarde geen andere problemen te hebben gekend met de Oekraïense autoriteiten en ontkende convocaties te hebben ontvangen nadat u gewezen werd op uw verklaring hieromtrent op de DVZ (CGVS, p. 23). Daar deze elementen raken aan de kern van uw asielrelaas kan redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent coherente verklaringen aflegde, wat in casu niet het geval was. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder onderuit gehaald.

Aangaande de methadonbehandeling die u sinds uw aankomst in België volgt en uw voorafgaande druggebruik, zij opgemerkt dat bovenstaande tegenstrijdigheden hier evenmin zonder meer aan kunnen worden toegeschreven. Zij benadrukt dat u geen medisch attest neerlegt waaruit blijkt in welke mate uw methadonbehandeling enige invloed zou hebben op uw geheugenvermogen en u op de DVZ geen enkele melding maakte van eventuele geheugenproblemen (DVZ, vragenlijst).

Aangaande uw verklaring dat u in verband met uw drugsverslaving in uw land van herkomst niet geholpen kan worden omdat er geen middelen hiertoe voorhanden zijn, dient te worden opgemerkt dat deze door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een

aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit voorgaande blijkt dat u het Commissariaat-generaal niet toelaat uw reële situatie te achterhalen en er bijgevolg ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. In verband met de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij geen enkel bewijs van identiteit voorlegt, stelt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij duidelijk heeft verklaard dat zij haar binnenlands paspoort in de lente van 2014 verkocht had om drugs te kopen en dat zij niet over een internationaal paspoort beschikte. Voorts heeft zij Oekraïne zeer plots moeten verlaten waardoor zij geen aandacht heeft besteed aan het verzamelen van andere documenten die haar identiteit konden staven. Verzoekende partij wijst er nog op dat het geen vereiste is voor asielzoekers om een identiteitsdocument voor te leggen, waardoor dit dan ook niet aan verzoekende partij verweten kan worden.

2.2.3.2. De Raad wijst verzoekende partij er vooreerst op dat de bewijslast bij de kandidaat-vluchteling zelf berust die, in de mate van het mogelijke, elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de kandidaat-vluchteling aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Daarom moeten door hem in de mate van het mogelijke stavingstukken of overtuigende elementen worden aangebracht (RvS 17 december 2003, nr. 126.529). De Raad acht het niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal om te verwachten dat verzoekende partij minstens enig begin van bewijs zou kunnen neerleggen dat aantoonde dat verzoekende partij daadwerkelijk uit Slavyansk, waar zij bijna heel haar leven zou hebben gewoond, afkomstig is. Verder bemerkt de Raad dat door verwerende partij uitgebreid gemotiveerd werd waarom geen geloof gehecht kan worden aan de verklaringen van verzoekende partij in verband met het niet kunnen voorleggen van haar Oekraïens internationaal paspoort, haar binnenlands paspoort of andere identiteitsdocumenten. Zo werd door verwerende partij opgemerkt dat de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan de clandestiene afreis het vermoeden doet ontstaan dat verzoekende partij haar Oekraïens internationaal paspoort, waarvan zij verklaarde er nooit een te hebben gehad, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door haar verkregen visum voor haar reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop zij uit haar land vertrokken is of de EU is binnengekomen, verborgen te houden en dat dit vermoeden nog wordt versterkt door verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde wel een internationaal paspoort te hebben gehad hetgeen zij achterliet in Oekraïne, terwijl zij op het Commissariaat-generaal dan weer verklaarde nooit een internationaal paspoort te hebben gehad. Voorts werd aangaande andere eventuele identiteitsdocumenten door verwerende partij opgemerkt dat de verklaringen van verzoekende partij dat zij bij haar vertrek geen documenten aangaande haar identiteit en/of haar woonplaats heeft verzameld omdat zij na haar ontvoering 'spontaan' vertrok, niet kunnen overtuigen daar zij nadat zij van haar ontvoerders wist te ontsnappen nog langs haar woonplaats in Slavyansk keerde alvorens het land te ontvluchten. Tevens bemerkt verwerende partij dienaangaande dat verzoekende partij op de Dienst Vreemdelingenzaken aangaande het ontbreken van haar persoonlijke documenten nog verklaarde dat zij werd aangeraden om geen documenten mee te nemen, waar zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal opmerkelijk genoeg geen enkele melding meer van maakte. Verder stelt verwerende partij nog dat het uiterst opmerkelijk is dat verzoekende partij, die niet meer beschikte over haar binnenlands paspoort – het belangrijkste identiteitsdocument van een Oekraïense staatsburger – daar zij dit in de lente van 2014 had verkocht om drugs te kunnen kopen, toen zij besliste haar land van herkomst te ontvluchten omwille van een gegronde vrees voor vervolging en derhalve gedwongen werd elders bescherming te zoeken en elders een leven op te bouwen, dan niet andere identiteitsdocumenten zou hebben verzameld toen zij nog langs haar woonplaats passeerde voor haar vertrek. De Raad is van oordeel dat de loutere herhaling door verzoekende partij van eerder door haar gegeven verklaringen, met name dat zij duidelijk verklaard heeft haar binnenlands paspoort in de lente van 2014 te hebben verkocht om drugs te kopen, dat zij niet over een internationaal paspoort beschikte en dat zij Oekraïne zeer plots heeft moeten verlaten waardoor zij geen aandacht heeft besteed aan het verzamelen van andere documenten die haar identiteit konden staven, geenszins volstaat om voormelde uitgebreide motivering in de bestreden beslissing te weerleggen. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4.1. Inzake de motivering van verwerende partij dat de beweerde recente herkomst van verzoekende partij uit Slavyansk ongeloofwaardig werd bevonden daar zij op bepaalde punten hieromtrent onaannemelijk vage en onjuiste verklaringen aflegde, benadrukt verzoekende partij dat zij verschillende steden en dorpen in de buurt van Slavyansk wel kon opnoemen, waardoor het onredelijk is om vervolgens te stellen dat verzoekende partij de andere dorpen niet kan plaatsen of na aandringen hun geografische ligging niet of foutief heeft weergegeven. Verder moet rekening gehouden worden met het feit dat zij steeds in haar dorp heeft verbleven en weinig heeft gereisd. Bovendien is zij reeds zeventien jaar zwaar drugsverslaafd. Hierdoor heeft zij een beperkte leefwereld en kan zij haar dorp moeilijk geografisch plaatsen. Tevens heeft het jarenlange drugsgebruik een negatieve invloed op haar geheugen. Voorts onderstreept verzoekende partij dat zij haar dorp wel kon omschrijven en dat zij tien van de twaalf foto's die haar tijdens haar gehoor werden voorgelegd kon duiden. Haar vervolgens verwijten dat zij één kerk en één standbeeld niet kende, is geenszins redelijk. Verzoekende partij meent dat zij wel degelijk heeft aangetoond dat zij afkomstig is van Slavyanski.

2.2.4.2. De Raad is vooreerst van oordeel dat vermits verzoekende partij verklaart haar hele leven in Slavyansk te hebben gewoond redelijkerwijze van haar verwacht kan worden dat zij gedetailleerde en juiste informatie kan verschaffen aangaande de geografische ligging van haar stad, *quod non in casu*. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat zij wel verschillende steden en dorpen in de

buurt van Slavyansk kon opnoemen, wijst de Raad erop dat zij louter enkele grote steden zoals de nabijgelegen stad Kramatorsk (15 km) en de relatief ver afgelegen steden Kharkov (175 km), Donetsk (115 km), Slavyanka (142 km) en Krasnogorivka (131 km) vermeldde en daarnaast nog de plaatsen 'Ugurigorsk' en 'Jushnetarets' vermeldde die evenwel niet konden worden teruggevonden. Behoudens Kramatorsk slaagde verzoekende partij er niet in nabijgelegen of aangrenzende dorpen of plaatsen rond Slavyansk te benoemen. Wanneer door de *protection officer* vervolgens een aantal aangrenzende dorpen werden opgenoemd, wist verzoekende partij niet waar in de buurt van Slavyansk deze dorpen gelegen waren. Nochtans is één van de genoemde dorpen, Andriivka, gelegen aan rand van de stad en dit aan de kant waar het domicilieadres van verzoekende partij zich situeert en waar tevens haar ouders zouden hebben gewoond. Dat verzoekende partij op dergelijke eenvoudige vragen in verband met haar streek van afkomst niet correct kan antwoorden, kan geenszins verklaard worden door het feit dat zij geïsoleerd zou hebben geleefd of niet veel gereisd zou hebben. Dit geldt des te meer gezien verzoekende partij dan weer wel verschillende verder gelegen steden kan opnoemen.

Aan de door verzoekende partij beweerde recente herkomst uit Slavyansk wordt verder afbreuk gedaan door de vaststelling dat verzoekende partij, hoewel zij correct wist dat de adressen waar zij in Slavyansk heeft gewoond nabij de fabriek 'Betonmash' en nabij het station 'Slavyansk' gelegen zijn, opmerkelijk genoeg geen van de omliggende straten van deze adressen kon opnoemen, de vaststelling dat zij slechts twee restaurants en één café in haar stad kon opnoemen doch zich de namen van overige horecazaken niet meer voor de geest kon halen en de vaststelling dat, hoewel zij verder het centraal gelegen Leninplein in Slavyansk wel kende en wist dat dit in het centrum in de Artjomwijk gelegen is, en op een foto het gebouw van de stadsadministratie op dit plein herkende, alsook een foto van een standbeeld op de markt, hetgeen echter op deze foto kan worden afgelezen, zij de twee overige voorgelegde foto's van een kerk en een standbeeld in het centrum van haar stad dan weer niet herkende. Indien verzoekende partij werkelijk haar hele leven in Slavyansk zou hebben gewoond, kan evenwel verwacht worden dat zij deze zaken zou kennen. Het feit dat verzoekende partij bepaalde andere zaken wel wist, zoals zij benadrukt in haar verzoekschrift, doet geen enkele afbreuk aan voormelde flagrante onwetendheden in hoofde van verzoekende partij omtrent zaken waarvan verwacht kan worden dat zij deze weet. De Raad wijst erop dat het loutere feit dat men sommige kenmerken van een stad wel weet niet bewijst dat men effectief van deze stad afkomstig is, wat *in casu* wordt ondersteund door de talrijk vastgestelde opvallende onwetendheden en onjuistheden desbetreffend in hoofde van verzoekende partij. Waar verzoekende partij overigens stelt dat zij tien van de twaalf foto's die haar tijdens haar gehoor werden voorgelegd wel kon duiden, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij slechts vier foto's van Slavyansk werden voorgelegd, waarvan verzoekende partij er twee niet herkende (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 17/06/2015, p. 15; administratief dossier, stuk 10, landeninformatie, deel 2).

Waar verzoekende partij verwijst naar haar geheugenproblemen omwille van haar jarenlange drugsgebruik, wijst de Raad naar zijn uiteenzetting onder punt 2.2.8.2., waaruit blijkt dat de door verwerende partij vastgestelde onwetendheden, vaagheden, onjuistheden en tegenstrijdigheden niet verklaard kunnen worden door de door verzoekende partij voorgehouden geheugenproblemen omwille van haar drugsgebruik.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad verwerende partij bij in haar motivering dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde recente herkomst uit Slavyansk.

2.2.5.1. Aangaande de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekende partij van bepaalde belangrijke aspecten in verband met de recente politieke onlusten niet op de hoogte is, stelt verzoekende partij dat zij wel het verloop kon schetsen van de machtsstrijd in haar dorp en dat zij ook de voormalige burgemeester van Slavyansk kende. Het feit dat zij de naam niet kon geven van de huidige burgemeester is evenwel geen dermate grote en doorwegende onwetendheid dat hieruit afgeleid kan worden dat zij niet uit Slavyansk afkomstig is. Dit geldt des te meer gezien zij door haar drugsgebruik de realiteit niet beleefde zoals de gemiddelde mens. Bovendien heeft zij nooit enige interesse in de politiek getoond.

2.2.5.2. De Raad onderstreept evenwel dat verzoekende partij wel correct kon verklaren dat haar stad midden april 2014 bezet werd door pro-Russische strijders, dat in mei 2014 een referendum over de onafhankelijkheid van de DNR werd gehouden en dat in het begin van de zomer de Oekraïense troepen er binnen vielen en de stad terug onder controle van de Oekraïense autoriteiten plaatsten. Tevens kende zij de naam van de burgemeester van haar stad vóór de bezetting van de pro-Russische strijders. Gezien verzoekende partij wel op de hoogte blijkt te zijn van deze gebeurtenissen, is het dan ook opmerkelijk dat zij zich de naam van de nieuwe, zelfbenoemde burgemeester van haar stad, die de pro-Russische strijders na hun bezetting vertegenwoordigde, Ponomarev Vyacheslav, niet kon herinneren, dat zij hieromtrent eerst verklaarde dat deze persoon als nieuwe (zelfbenoemde) burgemeester aantrad

in april 2014, doch nadien dan weer foutief verklaarde dat hij burgemeester werd in mei, dat zij verder verklaarde dat hij burgemeester was van de stad totdat de stad terug onder controle van de Oekraïense autoriteiten werd geplaatst in het begin van de zomer, terwijl uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 10, landeninformatie, deel 3) blijkt dat Ponomarev op 12 juni 2014 nog door de militaire commandant van de DNR, I. Strelkov, werd ontslagen als burgemeester, waarna hij werd opgevolgd door Pavlenko Volodymyr, die vervolgens als (zelfbenoemde) burgemeester van haar stad zetelde totdat de Oekraïense autoriteiten begin juli 2014 de controle over de stad herwonnen, dat verzoekende partij evenmin wist wie de burgemeester van haar stad werd nadat de stad begin juli 2014 opnieuw onder controle van de Oekraïense autoriteiten werd geplaatst en dat zij Zakharchenko Aleksander niet kende, een van de leiders van de DNR, die in november 2014 nog tot "president" van de DNR werd verkozen. De uitleg van verzoekende partij dat zij door haar drugsgebruik de realiteit niet beleefde zoals de gemiddelde mens en dat zij nooit enige interesse in de politiek heeft getoond, volstaat geenszins ter vergoelijking van deze onwetendheden, daar verzoekende partij wel op de hoogte bleek te zijn van het feit dat haar stad midden april 2014 bezet werd door pro-Russische strijders, dat in mei 2014 een referendum over de onafhankelijkheid van de DNR werd gehouden en dat in het begin van de zomer de Oekraïense troepen er binnen vielen en de stad terug onder controle van de Oekraïense autoriteiten plaatsten en daarnaast de naam van de burgemeester van haar stad vóór de bezetting door de pro-Russische strijders bleek te kennen. Indien verzoekende partij zich tijdens de recente politieke onlusten werkelijk in Slavyansk zou hebben bevonden, kan worden verwacht dat zij van voormelde belangrijke aspecten eveneens op de hoogte zou zijn geweest, wat *in casu* niet het geval was. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij beweerde recente herkomst uit Slavyansk.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar onderlinge verklaringen over de problemen die zij in Slavyansk beweert te hebben gekend tracht te verklaren door te verwijzen naar haar geheugenproblemen ingevolge haar drugsgebruik, stellende dat het preciseren van problemen in de tijd hierdoor moeilijk is voor haar, verwijst de Raad naar zijn uiteenzetting onder punt 2.2.8.2., waaruit blijkt dat de door verwerende partij vastgestelde onwetendheden, vaagheden, onjuistheden en tegenstrijdigheden niet verklaard kunnen worden door de door verzoekende partij voorgehouden geheugenproblemen omwille van haar drugsgebruik. Verzoekende partij slaagt er dan ook niet in de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden in haar onderlinge verklaringen over de problemen die zij in Slavyansk beweert te hebben gekend, te weerleggen of te verklaren.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij aangaande de motivering in de bestreden beslissing omtrent de door haar verklaarde clandestiene afreis van Oekraïne naar België in haar verzoekschrift aangeeft dat zij nooit gesteld heeft dat de vrachtwagen niet werd gecontroleerd, doch wel dat zij niet weet aan welke controle de vrachtwagen onderworpen is geweest en verder stelt dat de volgens Europese wetgeving voorziene strenge grenscontroles louter theoretisch zijn en dat uit de praktijk blijkt dat deze te omzeilen vallen en dat niet alle lidstaten een even effectieve grenscontrole toepassen, gezien uit de dagdagelijkse praktijk blijkt dat men wel degelijk illegaal de grenzen van het Schengengebied kan oversteken, waardoor verwerende partij dan ook ten onrechte voorhoudt dat alle controleposten waterdicht zijn, stelt de Raad evenwel vast dat verwerende partij niet uitsluit dat personen erin slagen illegaal de grens met de Schengenzone te overschrijden, doch stelt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengenzone met hoogtechnologisch materiaal zeer strikte en persoonlijke controles worden uitgevoerd, waardoor het quasi onmogelijk is de EU of de Schengenzone te betreden, verstopt in de laadruimte van een vrachtwagen, zonder gevonden te worden en persoonlijk gecontroleerd te worden. De verklaring van eerste verzoekende partij dat zij op deze manier de EU zou zijn binnengekomen is derhalve weinig aannemelijk. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen objectieve andersluidende informatie aanbrengt waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert (administratief dossier, stuk 10, landeninformatie, deel 4) niet langer actueel of niet correct is. Tot slot wijst de Raad erop dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als aparte onderdelen die elk op zich de bestreden beslissing of een element ervan schragen. Zo wordt het clandestien karakter van de afreis van Oekraïne naar België kracht bijgezet door de tegenstrijdige verklaring over het al dan niet hebben van een internationaal paspoort.

2.2.8.1. Verder betoogt verzoekende partij nog dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening houdt met de geheugenproblemen van verzoekende partij naar aanleiding van haar drugsgebruik. Nochtans legde zij een medisch attest neer dat staft dat zij een methadonbehandeling volgt omdat zij in het verleden te kampen had met een zware drugsverslaving. Waar de commissaris-generaal stelt dat dit medisch attest niet aantoonde dat haar methadonbehandeling enige invloed zou hebben op haar

geheugenvermogen, merkt verzoekende partij dat verwerende partij eerder welke medische studie had kunnen raadplegen en had kunnen zien dat methadongebruik effectief een negatieve impact heeft op het geheugen. Bovendien heeft niet alleen de methadonbehandeling een negatieve invloed op haar geheugen, maar ook het jarenlange drugsgebruik. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij desbetreffend een aantal internetartikelen toe omtrent een studie over de bijwerkingen van methadon op de hersenen (bijlage 3A) en omtrent de gevolgen van excessief alcoholgebruik en drugsgebruik (bijlagen 3B en 3C).

2.2.8.2. De Raad merkt evenwel dat uit het door verzoekende partij aangebrachte medisch attest van 10 juni 2015 opgesteld door dokter M. Verbruggen. louter blijkt dat verzoekende partij geen drugsgebruiker meer is en een methadonbehandeling volgt (administratief dossier, stuk 9, map documenten). In dit attest wordt niet aangegeven dat verzoekende partij niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure. Door verzoekende partij werd verder geen medisch attest aangebracht waaruit blijkt in welke mate haar methadonbehandeling enige invloed zou hebben op haar geheugenvermogen. Daar waar verzoekende partij verwijst naar een studie waaruit blijkt dat methadon kan leiden tot een verminderde geheugenfunctie (bijlage 3), stelt de Raad vast dat er enkel melding gemaakt wordt van een *mogelijkheid* van vermindering van geheugenfuncties. Bovendien is er enkel sprake van een korte termijn vermindering van het werkgeheugen inzake opslag van cijfers, woorden, namen en andere items, alsmede van het verbale geheugen dat het vermogen betreft om woorden en abstracte concepten met betrekking tot taal te herinneren, hetgeen niet de geheugenfuncties zijn die van belang zijn bij de uiteenzetting van het asielrelaas. De andere door verzoekende partij bij haar verzoekschrift gevoegde studies over de gevolgen van excessief alcoholgebruik en drugsgebruik (bijlagen 3B en 3C) zijn verder weinig relevant, daar door verzoekende partij nergens werd aangegeven overmatig alcohol te consumeren/te hebben geconsumeerd of de in de artikelen besproken drugs (cannabisproducten en xtc) te gebruiken/te hebben gebruikt. Bovendien wordt ook in deze artikelen enkel melding gemaakt van een *mogelijkheid* van vermindering van geheugenfuncties. De Raad merkt ten slotte nog dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen enkele melding maakte van eventuele geheugenproblemen (administratief dossier, stuk 11, vragenlijst), dat zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal in staat was haar asielrelaas chronologisch, gestructureerd en gedetailleerd te vertellen en dat het verder opmerkelijk is dat zij zich sommige zaken aangaande haar afkomst en recente herkomst wel makkelijk voor de geest kan halen, doch andere belangrijke aspecten dan weer niet weet of herinnert. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekende partij haar beweerde geheugenproblemen ingevolge drugsgebruik geenszins heeft aangetoond en dat bijgevolg de door verzoekende partij verklaarde geheugenproblemen geen verklaring kunnen zijn voor de vastgestelde onwetendheden, vaagheden, onjuistheden en tegenstrijdigheden.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij het de Belgische asielinstanties niet toelaat haar reële situatie te achterhalen en er bijgevolg ten aanzien van haar noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat zij in geval van terugkeer naar haar land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 9 en 10) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 17 juni 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar

motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. Waar verzoekende partij verwijst naar het evenredigheidsbeginsel stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geen schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk maakt. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.13. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT